

Office National des Pensions pour Ouvriers
mod Marcel Couture
(Anmodning om præjudiciel afgørelse)

Sag 11/67

Processprog: Fransk

Angående:

Anmodning om fortolkning af artikel 28 i Rådets forordning (EØF) nr. 3 om vandrende arbejdstageres sociale sikring (Journal Officiel af 16. december 1958, s. 561 ff; findes ikke på dansk) indgivet til Domstolen i henhold til EØF-traktatens artikel 177 af Belgiens Conseil d'Etat i en sag, der verserer for denne ret mellem ovennævnte parter.

Domskonklusion:

1. Om en vandrende arbejdstager er omfattet af forordning nr. 3, artikel 27 og 28 afhænger ikke af den pågældendes frie valg men af den objektive situation, han befinder sig i.
2. I hvert fald i de systemer, der opererer med perioder, og hvorefter alderspensionen udelukkende varierer efter de tilbagelagte forsikringsperioder, gælder forordning nr. 3, artikel 27 og 28 ikke for en vandrende arbejdstager, som ikke af hensyn til erhvervelsen af kravet på ydelserne har brug for at foretage sammenlægning i nogen af de medlemsstater, hvor han har tilbagelagt forsikringsperioder.
3. Forordning nr. 3 og 4, særlig forordning nr. 3, artikel 27 og 28 i forbindelse med forordning nr. 4, artikel 30 til 36, og 83, medfører ikke forpligtelse til samtidig, på grundlag af samme referencedato, at opføre en i en medlemsstat erhvervet alderspension i henhold til artikel 27 og en anden alderspension, der endnu ikke er aktualiseret i en anden medlemsstat eller er erhvervet i en anden medlemsstat, efter hvis lovgivning der på den pågældendes begæring kan ske udsættelse med opgørelsen.
4. En ansøgning om pension indgivet til en institution i en medlemsstat medfører ikke afkald på de muligheder, som de andre medlemsstaters lovgivninger indrømmer de pågældende arbejdstagere. Fastlæggelsen af tidspunktet for dette valg henhører under de nationale myndigheders kompetence.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

Spørgsmålene bør besvares således:

Første spørgsmål:

Forordning nr. 3 giver ikke de forsikrede, der ansøger om alderspension, ret til at vælge mellem, om de vil være omfattet af forordningen eller af de nationale lovgivninger, men det betyder ikke, at reglen om forholdsmæssig beregning i artikel 28 altid skal anvendes.

Femte og sjette spørgsmål:
Spørgsmål 5 og 6 må besvares benægtende.

S a m m e n d r a g

1. *Fri bevægelighed for personer — vandrende arbejdstagere — forsikring mod alderdom og død — beregning af ydelserne — anvendelse af systemet i forordning nr. 3, artikel 27 og 28 — hensyntagen til den ydelsesberettigedes objektive situation*
2. *Fri bevægelighed for personer — vandrende arbejdstagere — forsikring mod alderdom og død — systemer med perioder — alderspension der udelukkende varierer efter de tilbage- lagte perioder — den pågældendes ret til pension erhvervet uden sammenlægning af til- bagelagte perioder — artikel 27 og 28 i forordning nr. 3 ikke anvendelige*
3. *Fri bevægelighed for personer — vandrende arbejdstagere — forsikring mod alderdom og død — ikke pligt til samtidig opgørelse af pensionerne*
(Forordning nr. 3, artikel 28)
4. *Fri bevægelighed for personer — vandrende arbejdstagere — forsikring mod alderdom og død — anvendelsen af ordningen efter forordning nr. 3 — garanti for de pågældende for ydelser erhvervet i henhold til medlemsstaternes lovgivninger — muligheder efter disse lovgivninger — afkald unødvendigt — tidspunkt for valget fastsat af de nationale lovgiv- ninger*
(Forordning nr. 3, artikel 27 og 28)

1. Om en vandrende arbejdstager er omfattet af forordning nr. 3, artikel 27 og 28, afhænger ikke af den pågældendes frie valg men af den objektive situation, han befin- der sig i.
2. I hvert fald i de systemer, der opererer med perioder, og hvorefter alderspen- sionen udelukkende varierer efter de tilba- gelagte forsikringsperioder, gælder forord- ning nr. 3, artikel 27 og 28 ikke for en vandrende arbejdstager, som ikke af hen- syn til erhvervelsen af kravet på ydelserne har brug for at foretage sammenlægning i nogen af de medlemsstater, hvor han har tilbagelagt forsikringsperioder.
3. Forordning nr. 3 og 4, særlig forordning nr. 3, artikel 27 og 28 i forbindelse med forordning nr. 4, artikel 30 til 36, og 83, medfører ikke forpligtelse til samtidig, på grundlag af samme referencedato, at op- gøre en i en medlemsstat erhvervet alders- pension i henhold til artikel 27 og en an- den alderspension, der endnu ikke er er- hvervet i en anden medlemsstat eller er

erhvervet i en anden medlemsstat, efter hvis lovgivning der på den pågældendes begæring kan ske udsættelse med opgø- relsen.

Jf. sammendrag nr. 3 i dommen i sag 9/67, Sml. 1965—68, s. 379.

4. Ordningen i forordning nr. 3, artikel 27 og 28, der i overensstemmelse med formå- let med traktatens artikel 51 skal sikre en vandrende arbejdstager de fordele, som svarer til hans forskellige arbejdsperioder, kan ikke uden ved en udtrykkelig undta- gelse, der er forenelig med traktatens mål, anvendes således, at arbejdstageren fra- tages rettigheder i henhold til en del af en medlemsstats lovgivning.

En ansøgning om pension indgivet til en institution i en medlemsstat medfører ikke afkald på de muligheder, som de andre medlemsstaters lovgivninger indrømmer de pågældende arbejdere. Fastlæggelsen af tidspunktet for dette valg henhører under de nationale myndigheders kompetence.